

Publicerad 2017-08-29 21:08 av Joakimnordbrandt

Krukan

För många år sedan hade jag en lerkruka genom vilken man kunde skåda in i andra världar och verkligheter. Det var en fantastisk kruka som trots sin tomhet rymde många vidunderliga ting. En kväll blickade jag ner i krukans kalla mörker och såg en tusenårig sköldpadda dra sin sista suck. Sköldpaddans uråldriga jag luckrades upp och kastade en vemodig skugga över sin förgängliga gestalt när den lämnade kroppen. När jaget sedan vaknade upp i en nyckläkt fjärils medvetande tre tusen mil bort, kände jaget att det var dags att lämna denna värld som var så full av smärta och sorg föralltid och flyga upp mot stjärnorna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakimnordbrandt med Poeter.se id #87879 innehar upphovsrätten